

[Finansministeren.]

sige fra overfor disse synspunkter. Vi vil hverken gå med til at give skattenedsættelser til de større formueejere eller til at finansiere forsvarsudgifter ved at øge byrderne for de mange, der har dårligst råd.

I min fremsættelsestale redegjorde jeg for, hvorledes stigningen i skatteudskrivningen her i landet i det væsentligste er sket i de sidste tre år, og at denne stigning hovedsagelig skyldes stigningen i forsvarsudgifterne. Det forekommer mig derfor mindre heldigt at ville give befolkningen det indtryk, at skattestigningen fortrinsvis skyldes store udgifter til boligstøtte og andre sociale formål.

Det ærede medlem hr. Aksel Møllers omtale af udgifterne til boligstøttelovgivningen var typisk i så henseende. Der blev talt om mægtige ofre fra statskassen, opgjort til 100 mill. kr. på driftsbudgettet, hvortil kom 450 mill. kr. på kapitalbudgettet. Er det det ærede medlems mening, at disse beløb skal sammenlægges, og at skatteyderne skal få det indtryk, at der betales over 1/2 milliard kroner om året til boligstøtte? Jeg håber det ikke, det ville være en urigtig fremstilling af sagen. Årsudgiften er som nævnt 100 mill. kr. Det er et stort beløb, men det er ikke hovedårsagen til de senere års skattestigning.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen gik nærmere ind på mine beregninger over udviklingen i skatterne og statsudgifterne. Det er rigtigt, som det ærede medlem anførte, at mine beregninger var baseret på tal for bruttonationalproduktet opgjort til markedspriser.

Jeg er ikke uenig med det ærede medlem om, at man kunne beregne mange andre procenter — der er ingen grænse for, hvor mange procenter man kan regne med — f. eks. ved i stedet for bruttonationalproduktet til markedspriser at regne med bruttonationalproduktet til kostpriser, d.v.s. de priser, der fremkommer, før forbrugsafgifterne pålignes, og før pristilskud fra drages. Det sidste vil jeg gerne understrege,

for det nævnte det ærede medlem ikke direkte. Eller man kunne i stedet for bruttonationalproduktet gå ud fra nettonationalproduktet, som fremkommer, når man fra bruttotallene trækker de beløb, der er medgået til afskrivninger og vedligeholdelse af produktionsapparatet. Også jeg beder undskyldte, at jeg må trætte tinget med at nævne disse ting så detaljeret, men det er ikke blevet mindre nødvendigt, efter at det ærede medlem har sammenblandet brutto- og nettoberegningerne med de to opgørelser efter markeds- og kostpris.

Når jeg har foretrukket at regne med bruttonationalproduktet, skyldes det ganske enkelt, at tallene herfor er mere sikre end tallene for nettonationalproduktet, idet man ikke har pålidelige oplysninger om, hvor meget der medgår til afskrivninger og nødvendig vedligeholdelse. Det er rigtigt, som det ærede medlem oplyste, at man når til en lidt større stigning i skattebyrden, når man går ud fra nettotallene i stedet for de af mig benyttede bruttotal, men jeg føler mig ikke sikker på, at denne forskel ikke blot skyldes det forhold, at statistisk departement siden 1938 er blevet mere nøjeregnende med hensyn til tallene for afskrivninger. Og hvad forbrugsafgifterne angår, så er forholdet det, at de i dag udgør omtrent samme andel af den samlede skatteudskrivning som før krigen. Det vil derfor ikke give noget andet billede af udviklingen, såfremt man i stedet for de af mig benyttede tal, hvor bruttonationalproduktet var opgjort til markedspriser, havde benyttet tal, hvor bruttonationalproduktet havde været opgjort til kostpriser.

Jeg tror derfor, at jeg må fastholde min hovedpåstand: at det er den uretfærdige fordeling af skattebyrden, som er den egentlige årsag til utilfredsheden med skatterne, da der ikke er sket nogen væsentlig forskydning i den samlede skattebyrde fra 1939 til 1950 og der fra 1950 til i dag kun er sket en relativt beskedent stigning i skattebyrden, en stigning, som i